



Til lovforslag nr. L 169

Folketinget 2012-13

Betænkning afgivet af Børne- og Undervisningsudvalget den 23. april 2013

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. og lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v.

(Regulering af de godkendte udbyderes virksomhed, sanktioner, forsøgsvirksomhed m.v.)

[af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini)]

1 Ændringsforslag

Der er stillet 3 ændringsforslag til lovforslaget. Børne- og undervisningsministeren har stillet ændringsforslag nr. 1 og 3. Dansk Folkeparti har stillet ændringsforslag nr. 2.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 28. februar 2013 og var til 1. behandling den 12. marts 2013. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Børne- og Undervisningsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 1 møde.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og børne- og undervisningsministeren sendte den 10. januar 2013 dette udkast til udvalget, jf. BUU alm. del – bilag 91. Den 28. februar 2013 sendte børne- og undervisningsministeren de indkomne høringssvar og et notat herom til udvalget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 14 spørgsmål til børne- og undervisningsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret. 7 af udvalgets spørgsmål til børne- og undervisningsministeren og ministerens svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et flertal i udvalget (udvalget med undtagelse af DF og EL) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af børne- og undervisningsministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* i udvalget (DF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag. Hvis ændrings-

forslag nr. 2 stillet af Dansk Folkeparti bliver forkastet ved 2. behandling, vil Dansk Folkeparti stemme imod lovforslaget ved 3. behandling.

Et *andet mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af børne- og undervisningsministeren stillede ændringsforslag. Mindretallet vil redegøre for sin indstilling til det af Dansk Folkeparti stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4 Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Til § 1

Af børne- og undervisningsministeren, tiltrådt af udvalget:

1) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 9 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* Børne- og undervisningsministeren kan for andre offentlige og private uddannelsesinstitutioner, der ikke er omfattet af stk. 1, fastsætte regler om lokale uddannelsesudvalg, herunder om nedsættelse, sammensætning og opgaver.«

[Bemyndigelse til at fastsætte regler om nedsættelse af lokale uddannelsesudvalg for godkendte private AMU-udbydere]

Af et *mindretal* (DF):

2) I det under *nr. 4* foreslåede § 10, *stk. 4*, ændres »internationale forpligtelser« til: »den nordiske overenskomst af 6. marts 1982 om samarbejde mellem myndigheder og institutioner inden for erhvervsmæssig revalidering og arbejdsmarkedsuddannelserne«.

[Ministerens hjemmel til at fastsætte regler om adgang til arbejdsmarkedsuddannelser begrænses til den nordiske overenskomst af 6. marts 1982]

Af *børne- og undervisningsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

3) I *nr. 8* ændres »og § 19, *stk. 3*,« til: »§ 19, *stk. 3*, og § 20, *stk. 1*,«.

[Ændring af teknisk karakter]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Ændringsforslaget giver udtrykkeligt *børne- og undervisningsministeren* en særlig hjemmel til at fastsætte regler, der med en vis tillem্পning som følge af de forskellige praktiske forhold om institutionerne pålægger uddannelsesinstitutioner, der er godkendt til udbud af arbejdsmarkedsuddannelser uden at være godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, at nedsætte lokale uddannelsesudvalg. Det er vurderingen, at nedsættelse af lokale uddannelsesudvalg også hos andre udbydere kan være med til at understøtte arbejdsmarkedsuddannelsessystemet, herunder det nødvendige fokus på kvalitet og hensigtsmæssig anvendelse.

Under hensyn til at spørgsmålet om uddannelsesudvalg med rådgivende funktioner i forvejen omhandles af lovens § 9, er det mere hensigtsmæssigt at indsætte en særlig bestemmelse i denne paragraf i stedet for at lade ministeren udnytte bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om de godkendte institutioners forvaltning af udbudsgodkendelsen, der ved lovforslagets § 1, nr. 10, foreslås indsat som ny § 16, *stk. 5*, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

De lokale uddannelsesudvalg vil i vidt omfang svare til dem, der omhandles i gældende § 9, *stk. 1–6*, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v., men under hensyn til, at de institutioner, der kan omfattes af bestemmelsen, afviger fra institutioner for erhvervsrettet uddannelse vedrørende formål og opbygning og for en dels vedkommende også vedrørende størrelse, findes det hensigtsmæssigt med en særskilt regulering deraf. Erfaringerne med de udvalg, som vil blive oprettet på baggrund af reglerne, vil eventuelt senere kunne danne grundlag for at indsætte en mere præcis bestemmelse om sådanne udvalg i loven. De andre institutioner end institutioner for erhvervsrettet uddannelse, der for tiden er godkendt, er 14 private uddannelsesinstitutioner, 3 professionshøjskoler og 1 universitet. Bestemmelsen forventes umid-

delbart anvendt til at fastsætte regler om lokale uddannelsesudvalg for de private udbydere.

Bemyndigelsen vil kunne bruges til fastsættelse af regler om sådanne lokale uddannelsesudvalgs nedsættelse, sammensætning og opgaver, herunder udbydernes forpligtelse til at yde sekretariatsbistand og afgive relevante oplysninger, med udgangspunkt i den ordning, der gælder for de bestående udvalg ved institutioner for erhvervsrettet uddannelse.

Det er tanken, at forpligtelsen til nedsættelse af udvalg alene skal omfatte udbydere med større udbud af arbejdsmarkedsuddannelser, hvorimod udbydere med et meget lille og specielt udbud ikke påtænkes omfattet af kravet.

Til nr. 2

Dansk Folkepartis ændringsforslag indebærer, at ministerens hjemmel, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, til at fastsætte regler om adgang til arbejdsmarkedsuddannelser med henblik på at opfylde internationale aftaler bliver begrænset til den nordiske overenskomst af 6. marts 1982 om samarbejde mellem myndigheder og institutioner inden for erhvervsmæssig revalidering og arbejdsmarkedsuddannelserne.

Efter gældende lovgivning er der ingen muligheder for at gøre undtagelser for betingelserne om fast bopæl eller reel og faktisk beskæftigelse i Danmark for at blive optaget på arbejdsmarkedsuddannelser.

Lovforslagets § 1, nr. 4, giver *børne- og undervisningsministeren* hjemmel til med henblik på opfyldelsen af internationale forpligtelser at fastsætte regler om adgang for personer til arbejdsmarkedsuddannelser og enkeltfag, der er optaget i en fælles kompetencebeskrivelse, herunder om, at der kan opkræves fuld deltagerbetaling og ydes kost og logi som indtægtsdækket virksomhed.

Børne- og undervisningsministeren har i svar på spørgsmål 2 oplyst, at hovedformålet med forslaget i § 1, nr. 4, er at danne ramme om opfyldelsen af Danmarks eksisterende forpligtelser i henhold til den nordiske overenskomst af 6. marts 1982 om samarbejde mellem myndigheder og institutioner inden for erhvervsmæssig revalidering og arbejdsmarkedsuddannelser.

Forslaget i § 1, nr. 4, er imidlertid, jf. *børne- og undervisningsministerens* svar på spørgsmål 2 og 3, hverken i lovteksten eller i bemærkningerne begrænset til at angå personer med bopæl i de nordiske lande eller til at angå allerede indgåede internationale aftaler.

Dansk Folkeparti ønsker med ændringsforslaget at begrænse ministerens hjemmel til at fastsætte regler om adgang til arbejdsmarkedsuddannelser til regler med henblik på opfyldelsen af den nordiske overenskomst af 6. marts 1982 om samarbejde mellem myndigheder og institutioner inden for erhvervsmæssig revalidering og arbejdsmarkedsuddannelserne. Hvis ministeren på et senere tidspunkt ønsker bemyndigelsen udvidet eller ændret, vil det kræve en lovændring.

Til nr. 3

§ 20, *stk. 1*, i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. indeholder ligesom overskriften til § 14, § 14, *stk. 1* og 3, § 16, *stk. 2*, og § 19, *stk. 3*, formuleringen »flygtninge og ind-

vandrere«, som nu foreslås ændret til »tosprogede«, men § 20, stk. 1, var ved en fejl ikke medtaget i lovforslaget.

Ane Halsboe-Jørgensen (S) Annette Lind (S) Karin Gaardsted (S) Julie Skovsby (S) Orla Hav (S) fmd.

Rasmus Horn Langhoff (S) Troels Ravn (S) Lotte Rod (RV) nfm. Jeppe Mikkelsen (RV) Marlene Borst Hansen (RV)

Pernille Vigsø Bagge (SF) Lisbeth Bech Poulsen (SF) Rosa Lund (EL) Lars Dohn (EL) Henning Hyllested (EL)

Karen Ellemann (V) Peter Juel Jensen (V) Esben Lunde Larsen (V) Louise Schack Elholm (V) Anni Matthiesen (V)

Tina Nedergaard (V) Ulla Tørnæs (V) Alex Ahrendtsen (DF) Dennis Flydtkjær (DF) Marie Krarup (DF)

Martin Henriksen (DF) Merete Riisager (LA) Villum Christensen (LA) Vivi Kier (KF)

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

| | | | |
|--------------------------------------|----|----------------------------------|---|
| Venstre, Danmarks Liberale Parti (V) | 47 | Liberal Alliance (LA) | 9 |
| Socialdemokratiet (S) | 45 | Det Konservative Folkeparti (KF) | 8 |
| Dansk Folkeparti (DF) | 22 | Inuit Ataqatigiit (IA) | 1 |
| Radikale Venstre (RV) | 17 | Siumut (SIU) | 1 |
| Socialistisk Folkeparti (SF) | 15 | Sambandsflokkurin (SP) | 1 |
| Enhedslisten (EL) | 12 | Javnaðarflokkurin (JF) | 1 |

Oversigt over bilag vedrørende L 169

| Bilagsnr. | Titel |
|-----------|--|
| 1 | Høringssvar og høringsnotat, fra børne- og undervisningsministeren |
| 2 | Ændringsforslag, fra børne- og undervisningsministeren |
| 3 | Udkast til tidsplan for udvalgsbehandlingen af lovforslaget |
| 4 | Tidsplan for udvalgsbehandlingen af lovforslaget |
| 5 | Udkast til betænkning |
| 6 | Ændringsforslag, fra børne- og undervisningsministeren |
| 7 | 2. udkast til betænkning |

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 169

| Spm.nr. | Titel |
|---------|---|
| 1 | Spm., om der efter gældende lovgivning er muligheder for at gøre undtagelser for betingelserne om fast bopæl eller reel og faktisk beskæftigelse i Danmark for at blive optaget på arbejdsmarkedsuddannelser, til børne- og undervisningsministeren, og ministerens svar herpå |
| 2 | Spm., om ministerens hjemmel til at fastsætte regler om adgang til arbejdsmarkedsuddannelser med henblik på at opfylde internationale aftaler er begrænset til at angå personer med bopæl i de nordiske lande, til børne- og undervisningsministeren, og ministerens svar herpå |
| 3 | Spm., om ministerens hjemmel til at fastsætte regler om adgang til arbejdsmarkedsuddannelser med henblik på at opfylde internationale aftaler er begrænset til at angå allerede indgåede internationale aftaler, til børne- og undervisningsministeren, og ministerens svar herpå |
| 4 | Spm., om bemærkningerne til § 1, nr. 4, (§ 10 a, stk. 4) harmonerer med ministerens bemærkninger under 1. behandling, til børne- og undervisningsministeren, og ministerens svar herpå |
| 5 | Spm. om ændringsforslag, som indebærer, at ministerens hjemmel til at fastsætte regler om adgang til arbejdsmarkedsuddannelser med henblik på at opfylde internationale aftaler er begrænset til den nordiske aftale af 6. marts 1982, til børne- og undervisningsministeren, og ministerens svar herpå |
| 6 | Spm. om, i hvilket omfang lovforslaget udvider mulighederne for at udvikle arbejdsmarkedsuddannelser på områder, hvor private initiativtagere allerede udbyder uddannelsesaktiviteter, til børne- og undervisningsministeren, og ministerens svar herpå |
| 7 | Spm. om, hvordan der skal skelnes mellem private og offentlige udbydere eller underleverandører i relation til regler omkring udbud, til børne- og undervisningsministeren, og ministerens svar herpå |
| 8 | Spm. om, hvordan ministeren vil sikre et fleksibelt og anvendeligt AMU-system, som virksomheder og medarbejdere kan anvende i opkvalificeringen, hvis der skal opstilles rigide retningslinjer for udbud, til børne- og undervisningsministeren, og ministerens svar herpå |

- 9 Spm. om, hvorfor der fastsættes geografiske dækningsområder i forbindelse med godkendelsen af udbydere, til børne- og undervisningsministeren, og ministerens svar herpå
- 10 Spm., om hensigten med, at ministeren skal have mulighed for at »fastsætte særlige vilkår for benyttelse af godkendelsen« til at udbyde, til børne- og undervisningsministeren, og ministerens svar herpå
- 11 Spm. om undervisningens afholdelsesform, til børne- og undervisningsministeren, og ministerens svar herpå
- 12 Spm. om kommentarer til høringsvaret fra DA, til børne- og undervisningsministeren, og ministerens svar herpå
- 13 Spm., om ministeren mener, at offentlige og private udbydere skal behandles forskelligt, til børne- og undervisningsministeren, og ministerens svar herpå
- 14 Spm. om ændringsforslag i forhold til RUT-registeret og den politiske aftale bag dette register, til børne- og undervisningsministeren, og ministerens svar herpå

Bilag 2

Nogle af udvalgets spørgsmål til børne- og undervisningsministeren og ministerens svar herpå

Spørgsmål 7-13 og ministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra V.

Spørgsmål 7:

Kan ministeren oplyse, hvordan ministeren forestiller sig, der skal skelnes mellem private og offentlige udbydere eller underleverandører i relation til regler omkring udbud?

Svar:

AMU-systemet skal være relevant og fleksibelt og medvirke til at sikre både en horisontal og en vertikal opkvalificering af faglærte og ufaglærte. Dette gælder uanset om leverancerne sker via offentlige eller private udbydere. Derfor skelnes der i udgangspunktet eller i bestemmelserne i lovforslaget ikke mellem godkendte private og godkendte offentlige AMU-udbydere.

Forskelle mellem godkendte AMU-udbydere, som er offentlige eller private

Selvom udgangspunktet er, at der ikke skelnes mellem godkendte offentlige AMU-udbydere og godkendte private AMU-udbydere, så er der alligevel forskel på graden af regulering, hvilket blandt andet hænger sammen med, at det overordnede formål for de offentlige udbydere er at levere undervisning. Reguleringen er således på visse punkter mere omfattende for offentligt godkendte udbydere og mindre omfattende for de private aktører blandt andet af hensyn til, at de reelt skal være interesseret i at medvirke til opgaveløsningen.

De aktuelle forskelle vedrører især:

- Godkendte offentlige AMU-udbydere er omfattet af institutionslovgivningen på området, som typisk er lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse. Dette er de godkendte private AMU-udbydere ikke. Dette medfører bl.a., at godkendte offentlige AMU-udbydere er forpligtiget til at indsende revisorattesteret årsregnskab over deres samlede aktivitet, hvilket ikke kræves af de godkendte private AMU-udbydere.
- Statens løn og ansættelsesvilkår, herunder ved timelæreransættelse, skal følges af de godkendte offentlige AMU-udbydere, som forudsætning for udbetaling af tilskud. Dette gælder heller ikke for de godkendte private AMU-udbydere.
- Krav om nedsættelse af lokale uddannelsesudvalg har indtil videre alene været et krav for de godkendte offentlige AMU-udbydere. På dette område har jeg dog fremsat ændringsforslag, så dette krav som udgangspunkt også vil gælde for godkendte private AMU-udbydere på lige fod med de godkendte offentlige AMU-udbydere.

Underleverandører og udlicitering

Godkendte AMU-udbydere skal som udgangspunkt selv forestå AMU-aktiviteten. De kan dog vælge at lade en anden godkendt AMU-udbyder eller en anden ikke-godkendt institution for erhvervsrettet uddannelse forestå AMU-aktiviteten som udlagt undervisning. Derudover kan den godkendte AMU-udbyder også vælge at udlicitere undervisningen til en privat virksomhed. Udlicitering gør det især muligt for private virksomheder at bidrage til at løse konkrete undervisningsopgaver indenfor AMU, selv om de ikke lever op til de noget strengere betingelser, som skal til for at blive en statslig godkendt AMU-udbyder

Tilsynsagerne har vist, at de private aktører har været overrepræsenteret, herunder har der været en del sager, som netop har drejet sig om udlicitering. Dette har medført, at jeg sidste år har strammet op på vilkårene for udlicitering. Dette skal i højere grad sikre, at den private kursusvirksomhed både formelt og reelt optræder som underleverandør i forhold til den godkendte udbyder. Bl.a. er det en forpligtigelse, at der indgås en kontrakt om udliciteringen, der som minimum svarer til ministeriet kontrakt herom. Ligesom det ikke er muligt at udlicitere virksomhedsforlagt undervisning eller kurser i fælleskataloget.

Spørgsmål 8:

Kan ministeren oplyse, hvordan ministeren vil sikre et fleksibelt og anvendeligt AMU-system, som virksomheder og medarbejdere kan anvende i opkvalificeringen, hvis der skal opstilles rigide retningslinjer for udbud?

Svar:

Det er ikke hensigten at opstille rigide retningslinjer for udbuddet af arbejdsmarkedsuddannelser.

Intentionen med lovforslaget er at skabe en mere overskuelig regulering af den måde arbejdsmarkedsuddannelserne udbydes på, samtidig med at lovens regler gøres både mere klare og mindre sårbare overfor misbrug. Det har ligeledes været intentionen med lovforslaget at bevare fleksibiliteten således, at AMU-systemet også i fremtiden smidigt kan opfylde samfundets behov for efter- og videreuddannelse af ufaglærte og faglærte. Denne balancegang mener jeg er opnået i lovforslaget. Ligesom AMU-programmet fortsat rummer mange muligheder for fleksibel tilrettelæggelse, hvor udbyderne har mange frihedsgrader og samarbejdsmuligheder.

Spørgsmål 9:

Kan ministeren oplyse, hvorfor der fastsættes geografiske dækningsområder i forbindelse med godkendelsen af udbyderen?

Svar:

Alle institutioner har i dag et geografisk dækningsområde tilknyttet deres udbudsgodkendelse, som typisk omfatter en region. De geografiske dækningsområder blev indført i forbindelse med udbudsrunderne i 2009 for at sikre en klarere ansvarsplacering for forsyningen af arbejdsmarkedsuddannelser i det pågældende område. Tidligere var ansvarsplaceringen mere diffus og afgrænset som institutionernes naturlige opland.

Ministeriet har gennemført en række tiltag for at sikre, at der er et smidigt udbud på tværs af de geografiske dækningsområder, og at den enkelte bruger kun skal henvende sig ét sted. De 13 VEU-centre danner rammen om én fælles indgang i forhold til almen- og erhvervsrettet voksenuddannelse. VEU-centrene rådgiver og vejleder brugeren om det samlede udbud, og de er hermed med til at synliggøre, hvor de forskellige institutioners udbud er placeret. Der er herudover mulighed for at afholde virksomhedsforlagt undervisning uden for det geografiske dækningsområde.

Jeg vil naturligvis, når det bliver aktuelt med en ny udbudsrunde, foretage en samlet vurdering af de geografiske dækningsområder. Den faldende aktivitetsudvikling på AMU-området har også været genstand for temadrøftelser i Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-rådet), og jeg er lydhør overfor eventuelle yderligere anbefalinger fra VEU-rådet, som samlet set vurderes at styrke anvendelsen af AMU.

Spørgsmål 10:

Kan ministeren oplyse, hvad hensigten er med, at ministeren skal have mulighed for at »fastsætte særlige vilkår for benyttelse af godkendelsen« til at udbyde, f.eks. indføre en begrænsning af adgang til udlicitering, til gennemførelse af virksomhedsforlagt undervisning? Er sigtet at lukke for muligheden for at lave virksomhedsforlagt undervisning – også selv om det kan betyde en bedre kvalitet i kursusudbuddet?

Svar:

Sigtet er ikke at lukke for muligheden for at lave virksomhedsforlagt undervisning.

Lovforslagets § 1, nr. 11, tager sigte på at tydeliggøre tilsynets præventive funktion og dermed modvirke misbrug og misligholdelse af godkendelser til at udbyde AMU. Forslaget ligger i forlængelse af de gældende regler om sanktioner og den nuværende tilsynspraksis. Det gøres med lovforslaget alene tydeligt, at det vil være muligt at fastsætte særlige vilkår for benyttelsen af godkendelsen, hvis det skønnes, at udbyderen ikke har forestået undervisningen og aktiviteten i overensstemmelse med godkendelsens ind-

hold samt reglerne om godkendelsen, om undervisningen og om aktiviteten. Desuden hvis det skønnes nødvendigt for at sikre, at udbyderen forestår undervisningen og aktiviteten i overensstemmelse med godkendelsens indhold og reglerne. En sådan vurdering vil skulle foretages konkret for hvert enkelt tilfælde, og dette vil ske under iagttagelse af de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, herunder proportionalitetsprincippet.

Spørgsmål 11:

Kan ministeren oplyse, hvad ministeren mener med »afholdelsesformer, der uden saglig grund vinder frem som udtryk for en tendens til at tænke i tilskudsmaksimering«? Sigter ministeren her på at begrænse de fleksible afholdelsesformer – korte kurser, udenfor arbejdstid m.v. – som er i såvel medarbejdernes som virksomhedernes interesse?

Svar:

Det er ikke formålet med hjemlen at begrænse de fleksible afholdelsesformer i AMU-programmet. Hensigten er at skaffe hjemmel til at kunne regulere og begrænse brugen af afholdelsesformer, hvis udbredelse besværliggør tilsyn med uddannelserne, og afholdelsesformer, som ikke findes hensigtsmæssige i forhold til arbejdsmarkedsuddannelsernes formål og regulering. Dette kan blandt andet ske ved at sikre mulighed for at gennemføre tilsyn, f.eks. ved at afholdelse af AMU kun sker i Danmark.

Det afgørende er, at AMU afholdes med henblik på at øge de ansattes generelle kompetencer, og at der ikke anvendes afholdelsesformer, der indebærer risiko for misbrug. Der har i tilsynssagerne været eksempler på afholdelsesformer, der primært er valgt med henblik på tilskudsmaksimering. Det har for eksempel drejet sig om interne virksomhedskurser eller opretholdelse af produktion under undervisningen.

Spørgsmål 12:

Ministerens kommentarer udbedes til den del af høringssvaret fra DA, hvoraf fremgår: »I bemærkningerne til lovforslaget nævnes »Kulegravningsrapporten« under den aktuelle situation, som lovforslaget sigter på. DA skal i den forbindelse tilkendegive, at DA ikke finder det relevant at skelne mellem private udbydere eller offentlige udbydere eller underleverandører. Det centrale er, at udbyderne lever op til det ansvar, der er forbundet med at være udbyder.«

Svar:

Jeg er enig i, at det centrale er, om AMU-udbyderne lever op til det ansvar, der er forbundet med at være en godkendt AMU-udbyder eller en underleverandør. For en uddybende redegørelse for reguleringen på området henvises til min besvarelse af spørgsmål 7.

Spørgsmål 13:

Mener ministeren, at offentlige og private udbydere skal behandles forskelligt?

Svar:

Som udgangspunkt mener jeg, at offentlige og private AMU-udbydere skal behandles ens. Der er dog alligevel områder, hvor graden af regulering er forskellig for private og offentlige udbydere. Dette hænger blandt andet sammen med, at det overordnede formål for de offentlige udbydere er at levere undervisning. De private aktører er inviteret med til at bidrage til opgaveløsningen, og reguleringen er på visse områder mindre omfattende blandt andet af hensyn til, at de reelt skal være interesseret i at medvirke til opgaveløsningen, jf. min besvarelse af spørgsmål 7.